तन्ममैतद्गृहं धर्मतो न तवेति। अथ। अथ कपिञ्जल आह। भो यदि स्मृतिं प्रमाणं करोषि। तदागच्छ मया सह येन स्मृतिपाठकं पृच्छावः। धर्मतो यस्य दास्यति गृहं स गृह्णातु। तथानुष्ठिते व्यवहारप्रत्ययार्थमभिप्रस्थितौ। मया च चिन्तितं। किमत्र भविष्यति। मयापि द्रष्टव्यो ऽयं न्यायः। ततः कौतुकाद्दृमपि तावनु प्रस्थितः। अथ ५ नातिदूरं गत्वा शशकः कपिञ्जलमपृच्छत्। भद्र को नामावयोर्व्यवहारं द्रक्ष्यति। सो ऽब्रवीत्। नन्वयं प्रबलमारुतोद्धूतसलिलचलतरङ्गसङ्घट्टजनितकलकलारवाया भगवत्या गङ्गायाः पुलिनगतस्तपोनियमव्रतयोगसंस्थितः सर्वसत्त्वजातानुकम्पो दधिकर्णो नाम मार्जार इति। अथ दृष्ट्वा तं भयप्रणोदितान्तरात्मा शशकः पुनरब्रवीत्। अलमनेन १० क्षुद्रेण। उक्तं च।

न हि विश्वसनीयं स्यात् तपश्छद्मस्थिते ऽधमे।
दृश्यन्ते चैव तीर्थेषु गलवार्तास्तपस्विनः ॥१५॥

एतस्मिन्नन्तरे दधिकर्णो नामारण्यमार्जारः स ताभ्यां कृतं विवादं श्रुत्वा तयोर्विश्वासनार्थं मार्गासन्ननदीतडमासाद्य कृतकुशपरिग्रहो द्वाद १५ शतिलकयुक्तो निमीलितैकनयन ऊर्द्ध्वबाहुरधःपादस्पृष्टभूमिः सूर्याभिमुख इमां धर्मोपदेशनामकरोत्। अहो असारो ऽयं संसारः। क्षणभङ्गुराः प्राणाः। स्वप्नसदृशाः। प्रियसमागमाः। इन्द्रजालवत् कुटुम्बपरिग्रहः। तद्धर्मं मुक्त्वा नान्या गतिरस्ति। उक्तं च यतः।

अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव च स्वतः। २०
नित्य सन्निहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसङ्ग्रहः ॥१६॥
यस्य धर्मविहीनानि दिनान्यायान्ति यान्ति च।
स लोहकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न जीवति ॥१७॥

तथा च। नाच्छादयति कौपीनं न दंशमशकापहं।
शुनः पुच्छमिव व्यर्थं पाण्डित्यं धर्मवर्जितं ॥१८॥ २५